

I prövningens tid

En av stroforna i bönen Vår Fader lyder: ”utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss från det onda” (Bibel 2000). Som så ofta så är de gamla bibeltexterna brännande aktuella. Prövningens tid, är ett av fastans gudstjänsttemata och även det är väldigt aktuellt.

Jag måste erkänna att jag flera gånger under de senaste åren har tänkt, att det otänkbara har hänt. Pandemin fick länder att stänga sina gränser, utgångsförbud rådde i flera länder och människor hamstrade toalettpapper. Nu har något än mer otänkbart inträffat och Europa är återigen drabbat av krig. Jag tror att vi är många som tänkt att krig i dagens läge inte förs med stridande trupper utan kanske på helt andra sätt. Väpnad konflikt i vårt närområde har varit otänkbart, och att en pandemi helt skulle stänga ner våra möjligheter att röra oss fritt var också, tills helt nyligen, otänkbart.

Än så länge är inte Sverige, och vi svenskar, utsatta för så speciellt hård prövning, men det kan förstås komma. Det finns så mycket som vi inte kan förutse eller tänka. Det otänkbara fortsätter nämligen att inträffa.

Mitt i allt detta fortsätter det vanliga, det planerade och det förutsägbara. Vi fortsätter leva våra liv och ibland känns det som att inget särskilt har hänt. Vi fortsätter att gå till jobb och skola. Vi fortsätter att planera för vår semester och önskar att vi i år kan åka på den där solsemestern. Det är läkande för oss och det är ett led i kampen mot ondska och kaos. Vi ska naturligtvis inte ignorera det som händer och vi bör förstås förbereda oss för det vi kan tänka oss, nämligen att vi också kan bli utsatta för prövning.

Men historien, och våra bibeltexter, de lär oss också något annat om det otänkbara. När Israels folk med Mose i spetsen flyr Egypten, och står fångade på Sävhavets strand, så inträffar det otänkbara; havet delas och de kan undkomma den annalkande fienden. När kvinnorna kommer till graven på påskdagens morgon så finner de att den är tom. Det otänkbara har inträffat och Kristus har besekrat döden.

I vår rationella och naturvetenskapligt präglade värld så kan man förstås avfärda de här berättelserna som legender och påhitt men då missar man själva poängen menar jag. Poängen är att det aldrig är helt kört. Det finns alltid ett hopp. Den kristna trons själva kärna är att det aldrig är kört. Ibland är det lika ofattbart som otänkbart. Lika ofattbart som att ett enda litet ljus kan bryta mörkret.

Prövningar av olika slag kommer vi alltid att stå inför och ett sätt att klara prövningar det är att visa omsorg om varandra. Att lindra någon annans prövning genom att visa lite extra omsorg det är att sprida hopp och ljus i mörkret. I Första Johannesbrevet 3:18 skriver författaren ”låt oss inte älska med tomma ord utan med handling och sanning”. En mening som är lika aktuell idag som för 2 000 år sedan. Det är så vi tar oss igenom prövningarna.

Lars Frisk, präst i Västanfors Västervåla församling

epost: lars.frisk@svenskakyrkan.se